

AMAÇLA, BU AMACA GİDEN YOL-STRATEJİ-VE BU YOLDA KULLANILAN ARAÇLAR ARASINDAKİ İLİŞKİ...

Münir Aktolga
Ocak 2015

İÇİNDEKİLER

BİLİŞSEL PROBLEM ÇÖZME YÖNTEMİ... AMAÇ, STRATEJİ VE ARAÇLAR İLİŞKİSİ...	1
AMAÇ NE, ÖZERKLİK VEYA ÖZYÖNETİM Mİ?...	2
PEKİ NEDİR BU “DEMOKRATİK MODERNİTE SİSTEMİ”?...	3
HDP’NİN VAROLUŞ GEREKÇESİ İLE PKK-KCK PARADİGMASI AYNI OLABİLİR Mİ?	6
PEKİ, YA ÖCALAN FAKTÖRÜ... YA DA, BÖYLE BİRŞEY VAR MIDIR HALA?...	7
HÜKÜMETİN STRATEJİK HATALARI.....	8
PEKİ NE YAPMAK GEREKİYOR BU DURUMDA?...	9

BİLİŞSEL PROBLEM ÇÖZME YÖNTEMİ... AMAÇ, STRATEJİ VE ARAÇLAR İLİŞKİSİ...

Bu makaleye başlarken kafamda Kürt Sorunu ve bu sorunun nasıl çözüleceği var. Ama ben konuya önce bilişsel düzeyde problem çözmek nedir buradan başlayarak girmek istiyorum. Problem çözmenin diğer yolu olan “duygusal problem çözme” yöntemine daha sonra değineceğiz...

Bilişsel problem çözme yönteminin (Cognitive Processing) özü plan yapmaya dayanıyor. Her durumda, belirli bir amaç, ulaşılmak istenilen bir hedef vardır ortada. Sonra, bu hedefe nasıl ulaşırım diye düşünülerek bir plan yapılır, yani bir yol-strateji-geliştirilir. Buna bağlı olarak da, takip edilmesi gereken bu yolda ilerleyebilmek için ne türden araçlara ihtiyaç olduğu belirlenir. Bunlar kullanılarak yola çıkılır...

İşin özü budur. Ama tabii süreç bununla sınırlı kalmaz. Yol boyunca her adımda geriyle bağlaşım (**feedback**) yaparak sürecin başlangıçta belirlenen stratejiye-çizgiye uygun olarak gelişip gelişmediği, yol boyunca daha önceden hesaba katılmayan sorunların ortaya çıkıp çıkmadığı da kontrol edilir. Bunların çözümü için yeni yöntemler uygulanarak hedefe doğru yol alınır...

Dikkat ederseniz burada amaçla, bu amaca ulaşmak için takip edilmesi gereken yol ve bu yolu izleyebilmek için gerekli olan araç-araçlar arasında birebir ilişki vardır.

Önce bütün bunları bir örnek üzerinde somutlaştıralım:

Yemek yapmanız lazım. Hemen mutfağa giderek nelere ihtiyacınız olduğunu belirlersiniz. Burada, **ilk önce çözülmesi gereken problem**, gerekli olan malzemeleri temin etmektir. Problem çözme sürecinin birinci aşamasında hedef budur. **Sonra sıra ikinci aşamaya, yani yemeği nasıl pişireceğinize gelecektir.** Ancak biz şimdi sürecin sadece birinci yanını üzerinde duracağız. Çünkü ikinci kısım da özünde aynıdır.

Bu ilk aşamada amacın markete giderek gerekli malzemeleri satın almak olduğunu söylemiştik. Bu noktada markete gitmek için takip etmeniz gereken yolu-yani stratejiyi-belirleyecek olan ise, gerekli malzemelerin miktarı ve bunların nerede, hangi markette bulunacağına dair daha önceden sahip olduğunuz bilgilerdir... Buna bağlı olarak, oraya nasıl gideceğiniz sorusu da açıklık kazanır. Çünkü, eğer fazla bir şeye ihtiyacınız yoksa, uzağa gitmeye de gerek yok demektir. Hemen oturduğunuz yerin altında bulunan markete gider ihtiyacınız olan şeyleri alır yukarı çıkarabilirsiniz.

Dikkat ederseniz, ne yapmanız gerektiği konusunda belirleyici olan daima AMAÇTIR (yani, bu örnekte gerekli malzemelerin teminidir). Hemen altınızdaki markete mi, yoksa daha uzaktaki bir markete mi gitmeniz gerektiğini belirleyen ise (yani, amaca giden yolu- stratejiyi belirleyen ise) satın almak istediğiniz malzemelerin miktarı ve bunların nerede bulunacağına dair daha önceden sahip olduğunuz bilgiler olacaktır... Takip etmeniz gereken yolda (strateji) kullanmanız gereken araç-araçlar buna bağlı olarak kendiliğinden ortaya çıkar. Örneğin, hemen altınızdaki markete gitmek için arabaya binmenize gerek yoktur, aşağıya iner ve işinizi görürsünüz. Eğer istedikleriniz aşağıdaki markette yoksa ve de zaten çok fazla bir şey almak gerekmiyorsa, tabi hava da güzelse, bir ilerdeki markete kadar bisiklet kullanarak da gidebilirsiniz... Arabayla gitmek en son çaredir. Bu durumda, hem alışverişiniz çoktur, hem de yol uzundur vb...

Birisi tutar da, hemen köşede bulunan mahalle marketine gitmek istediğini söylerken garajdan arabayı çıkarmaya çalışırsa, burada bir tuhafılık var demektir!!... Böyle bir durumda, ya söz konusu kişi normal değildir diye düşünürsünüz, ya da asıl amacını sizden gizlediği için bu şekilde hareket ettiği kanaatine varırsınız!...

SONUÇ: Her durumda, amaçla, bu amaca ulaşmak için takip edilecek yol- strateji-ve bu yolda kullanmanız gereken araçlar arasında birebir ilişki olduğudur...

AMAÇ NE, ÖZERKLİK VEYA ÖZYÖNETİM Mİ?...

Geçenlerde Galip Ensarioğlu (AK Parti Diyarbakır milletvekili) PKK/HDP'nin stratejisini değerlendirirken şöyle demişti: "Özerklik de olur, özyönetim de... Ama yönteminiz yanlış". Etyen Mahcupyan ise buradan yola çıkarak şöyle diyordu: "Bu basit cümle bize şunu hatırlatıyor: Öneriler ne kadar doğru veya talepler ne kadar haklı da olsa, istediğiniz sonucu alabilmeniz onu 'nasıl' gerçekleştirmeye çalıştığınıza bağlıdır. Çünkü kullandığınız yöntem görüşünüzün 'hayata geçmesinin' ne denli meşru olup olmadığını söyler. Görüşünüz kendi başına son derece meşru olabilir ve nitekim onu ilelebet savunmaya devam da edebilirsiniz. Ancak 'hayata geçmesi' farklı bir adımdır ve sizi aşar. Farklı bir meşruiyet zeminine ihtiyaç gösterir"¹...

Dikkat ederseniz sayın Ensarioğlu ve Mahcupyan burada normal-rasyonel olanın-amaç ve amaca giden yol arasındaki ilişkinin- altını çizmekle yetinmiyorlar. Ve demek istiyorlar ki, amacınız haklı-meşru bile olsa, eğer amaca giden yol da-

¹<http://www.marmarayerelhaber.com/etyen-mahcupyan/40513-baskanlik-ve-mesruiyet>

yani strateji de-aynı şekilde meşru değilse hedefe ulaşamazsınız. Yani sanki ortada “özerklik” veya “özyönetim” gibi meşru bir amaç varmışta, problem bu amaca giden yolun gayrı meşru olmasıyla ilgiliymiş gibi bir durum!... Böyle birşey ancak zihinsel olarak normal olmayan insanların harcı olabilirdi!!... Normal insanlar (hele hele bu kadar mücadele tecrübesi olan PKK gibi bir örgüt) neden meşru yollardan ulaşabileceği bir hedefe ulaşmak için gayrı meşru bir yolu seçsin ki!! Burada bir sorun var?...

Bir kere, her iki yazar da PKK'nın amacının “özerklik” veya “özyönetim” olduğu noktasından yola çıkıyorlar. Ve demek istiyorlar ki, bu kadar meşru olan bir hedefe ulaşmak için neden böylesine gayrı meşru bir yol seçiliyor?... Ensarioğlu'nun ve Etyen'in (aslında bu konuda konuşan daha başka birçok kişinin de) bütün diğer söyledikleri hep amaçla strateji arasındaki bu çelişkiyle ilişkilidir. Bu nedenle, bütün o söylemler ancak eğer amaç gerçekten söylenildiği gibi ise geçerlidir. Yani ancak bu durumdadır ki, uygulanan stratejinin amaca uygun olmadığından bahsedilebilir... Zaten, sanıyorum H. Berktaş da daha kısa bir zaman önce bu çelişinin altını çizerek, “PKK'nın neden böylesine savaşı bir yola girdiğini bir türlü anlayamadığını” yazıyordu!...

Peki, ya “amaç” farklı ise, yani “amaç”, Ensarioğlu ve Etyen'in bahsettikleri şekilde bir “özyönetim” veya “özerklik” değilse?... Amacı ortaya koyarken aynı kavramlar kullanılıyor olsa da, ya bunlara yüklenen içerikler farklı ise; yani, örneğin “özyönetim” derken bundan sizin anladığınız şeyle PKK'nın anladığı farklı ise?... Daha önceki örneğe atıf yaparsak, garajdan araba çıkarılırken amaç sizin düşündüğünüz gibi hemen alttaki mahalle bakkalına gitmek değilse?... Ya da, siz “Ankara'dan İstanbul'a gidileceğini” düşünürken neden yayan yola çıkıldığını anlayamıyor durumdaysanız!?...

Demek istediğim odur ki, bazan amacın ne olduğunun anlaşılamadığı durumlarda, stratejiye ve kullanılan araçlara bakarak da onu-gerçek amacı- açığa çıkarabilirsiniz. Çünkü, her durumda, amaçla strateji ve kullanılan araçlar arasında bire bir ilişki bulunur...

PKK-KCK'nın amacı ne; sizin anladığınız şekilde bir “özerklik” veya “özyönetim” midir istenilen?

Dikkat ederseniz PKK'nın amacının ne olduğunu hep başkaları belirlemeye çalışıyorlar!!... Yapılan bütün hataların nedeni budur bence. Kimi diyor ki, “bunlar özerklik istiyor”, kimi de, “hayır bunların asıl amacı ayrılmak ve ayrı bir devletle yola devam etmektir”!... Halbuki, PKK-KCK kendi amaçlarını-ulaşmak istedikleri hedefi çok açık bir şekilde KCK Tüzüğünde belirlemişler: PKK-KCK'nın amacı, “Kapitalist Modernite'ye karşı “Demokratik Modernite Sistemi” (DMS) adı altında yeni-niteliksel olarak başka bir sistem inşa etmektir. Açın okuyun! **İnternette var**; ya da benim daha önceki çalışmaya bakın!... <http://www.aktolga.de/a14.pdf>

PEKİ NEDİR BU “DEMOKRATİK MODERNİTE SİSTEMİ”?...

İşin ayrıntılarını yukarıdaki linkten okursunuz zaten. Ben burada iki temel noktanın altını çizmekle yetineceğim.

Birincisi; DMS, üretim araçlarının özel mülkiyetini temel aldığı için “Kapitalist Modernite”ye karşıdır. Zaten bu noktada o “sosyalizmle”-sosyalizm tanımıyla (ve de Sovyet deneyimiyle) birleşiyor. Yani bu konuda “sosyalizme” bir diyecek yok, onunla bir ve aynı şey!...

İkinci nokta ise; “Kapitalist Modernite Sistemi’nin” devlet-ulus devlet- anlayışıyla DMS’ nin devlet ve ulus anlayışlarının temelden farklı oluşudur. Zaten Öcalan Sosyalist Sistem’in yıkılmasındaki temel nedenin de, onun Kapitalist Modernite’nin ulus ve devlet anlayışını hiç değiştirmeden olduğu gibi benimsemesinde arar. Aşağıdaki satırlar Öcalan’dan:

“Devlet, dil, din, mezhep, etnisite temelli ulus anlayışına karşı demokratik modernitenin bu çok unsurlu bütünsel ulus anlayışı Ortadoğu jeokültüründe ihtiyaç duyulan barış ve kardeşliğe gerekli olan temeli güçlü bir biçimde sağlamaktadır. Denilebilir ki farklı din, dil, etnisite ve siyasal oluşumlardan müteşekkil bir büyük bölge milleti, yani Ortadoğu ulusu bile oluşturulabilir. Nasıl bir Amerika (ABD) ulusu, Avrupa ulusu (AB) varsa Ortadoğu ulusu da var kılınabilir...”

İlk bakışta bu görüşlerle Osmanlı’yı yeniden ihya etmeye çalışan yeni Osmanlıcı görüşler arasında bir paralellik bile kurulabilir (zaten bazıları kurdular da!! “Çözüm Süreci”nin ilk başladığı dönemde onların-bu “bazılarının”- kafasının içindeki açıklanmayan amaçlarına ilişkin motivasyonları bu idi sanıyorum! Bu çevrelerin o dönemde mal bulmuş mağribi gibi Öcalan’ın görüşlerinin üzerine atlamalarının nedeni sanıyorum bu idi!) Ama dikkat ederseniz, tamam Öcalan “nasıl bir Amerika ulusu, Avrupa ulusu varsa Ortadoğu ulusu da var kılınabilir” diyor ama, onun anladığı “ulus”la ötekilerin anladığı “ulus” bambaşka kavramlardır!!... Bir kere Öcalan’ın “Demokratik Modernite sistemi”nde üretim araçlarının özel mülkiyeti diye birşeye yer yoktur. Halbuki yeni Osmanlıcıların kafasındaki “Ortadoğu ulusu” kavramı, “ana gövde olan Türkiye ile Osmanlı’nın bizden zorla koparılan parçalarının birleştirilmesiyle oluşacak olan (Öcalan’ın deyişiyle “kapitalist modernite” içinde yer alan) büyük emperyal bir Türkiye” anlayışının ürünüdür!!...

Bir diğer önemli nokta da, “Demokratik Modernite Sistemi”nin özünde bir sınıflı toplum gerçeği olan devlete karşı-hangi türden olursa olsun bugün bizim anladığımız şekilde bir devlete karşı- aşağıdan yukarıya doğru komünler şeklinde örgütlenmeye dayanan komünal bir toplum- sistem oluşudur. Nitekim bugün PKK’nın konjunktürel dengelere dayanarak Rojava’da gerçekleştirmeye çalıştığı “Kantonlar” böyle bir yapılanmadır; şimdi bunun aynısını Güneydoğu’da da gerçekleştirmek istiyorlar²... Yani bunun, (“DMS”nin) “Kapitalist Modernite” anlayışına bağlı bir devlet içinde yer alabilecek (bizim anladığımız türden) bir “ÖZYÖNETİMLE” veya “ÖZERKLİKLE” alakası yoktur!... Öcalan’ın ulus-devletsiz ulus-“Ortadoğu ulusu” anlayışı bambaşka bir şeydir. Bugün bizim anladığımız şekilde bir devletin ortadan kalktığı, komünal ilişkilerin egemen olduğu, komünler şeklinde örgütlü bir toplum için söz konusu olabilirdi böyle birşey. Dikkat edin bakın, buradaki toplumsal örgütlenme, bizim anladığımız şekilde bir devletten farklıdır... Burada “devlet”, devlet olmayan bir devlettir, komünal bir yönetim organıdır, o kadar! Marksist teoride zamanı gelince “ortadan kalkacağı” söylenen devlet, bir tür

²<http://zernews.net/rojava-ulusalci-kurtler-bir-bir-tutuklaniyor/>

toplum mühendisliği harikası olan “Demokratik Modernite Sistemi”nde kısa yoldan ortadan kaldırılmış olmaktadır-olacaktır!³...

Özet olarak ifade etmek gerekirse, PKK- KCK'ya göre, öyle “Kapitalist Modernite” anlayışı içinde kalınarak, varolan devletin bir parçası olacak şekilde belirli bir “özerkliğe” veya “özyönetime” sahip olmanın hiçbir anlamı yoktur. **YANİ AMAÇ BU DEĞİLDİR!...** Amaç bu olmayınca da tabii strateji ve kullanılan araçlar vb. farklı oluyor!... Anladınız mı şimdi neden “devrimci halk savaşı”, “hendek savaşları”!... Diyorlar ki, “eğer amaç özyönetimse silaha ne gerek var, bu ‘halk savaşı’, bu ‘hendek savaşları’ neyin nesi?... Bence olay çok açık!...

Ertuğrul'un şu ifadesine bakın: “Halkların Demokratik Kongresi (HDK) Eşsözcüsü Ertuğrul Kürkçü, Güneydoğu bölgesinde meydana gelen olayların sadece savaş değil, silahlı biçimlere bürünen bir tartışma olduğunu söyledi”. **“Türkiye ve bölgemiz büyük bir kaosun, felaketin eşiğindedir. Ama başka bir yerden bakınca, bütün bu kaos sonsuz özgürlük imkânlarıyla birlikte gelmektedir. Eşitsizlik, sömürü ve haksızlık ortadan kalkıncaya kadar çatışma ve savaşlarla bir arada yaşamaya neredeyse mahkûmuz”⁴...**

“Kaos, sonsuz özgürlük imkanlarıyla birlikte geliyormuş”!... Kaos, bugün Irak'ta, Suriye'de ve de Türkiye'de “hendek savaşlarının” yapıldığı bölgede olduğu gibi üretici güçlerin yıkımı demektir... Sen barajları, okulları, fabrikaları yak, yık ve bunun da adı “sonsuz özgürlük” için yaratılan “devrimci kaos” olsun!!... Sadece bu söz bile nasıl bir “devrim” anlayışına sahip olduğunu, “kaos” stratejisinin ve bu yolda kullanılan araçların hangi amacı gerçekleştirmeye dayandığını açıklamaya yetiyor aslında!...

Hiçbir zaman kaostan sonsuz özgürlük çıkmaz!... Yeni olan bir şey daima eskinin içinde olgunlaşır ve gelişir. Öyle ki, eskiden beri varolanın diyalektik inkarı, hiçbir zaman, üretici güçlerin tahribi anlamına gelen bir kaosa paralel olarak gerçekleşmez!... Elde olana sahip çıkarak onun daha da üzerine koyarak ilerleme sağlar...

Tamam, statükonun direnişine karşı yeninin durum değişikliği mücadelesi bir yerde kaçınılmaz hale gelir (tıpkı yumurtadan çıkan civciv örneğinde kabukların kırılması gibi); ama bu, hiçbir zaman, üretici güçlerin tahribi anlamına gelmez; bu anlama gelen bir kaos stratejisini meşru kılmaz... Ve de zaten, “meşru bir amaca giden her yol mübahtır” diye birşey yoktur!!... Amaçla, amaca giden yolun her ikisinin de aynı şekilde meşru olması gerekir... Eskiden bize hikaye anlatırlardı, neymiş Stalin amaca giden yolda para temini için uyuşturucu satışı bile yapmış vb!... Bunun sonucu “biz niye yapmayalım” değil midir?... Şu videoya bir bakın:

<https://www.facebook.com/204385178391/videos/10153527469733392/?fref=nf>

Yahu, “çocuklar okula gitmesinler” deniyor!... Niye? Onlar “Türk okulu” da ondan!! Bu nasıl bir “özyönetim” anlayışıdır? Ondan sonra da tutuyorlar HDP Kongresinde “ortak yaşamdan”, “demokratik cumhuriyetten” bahsediyorlar!!... Yani, yarın siz “özerklik” elde etseniz ve aynı ülkenin çatısı altında birlikte yaşamaya başlasanız çocuğunuzu

³<http://www.nerinaazad.com/news/kurdistan/bashur/barzani-birgun-pisman-olup-utanacaklar>

⁴http://www.hurriyet.com.tr/ertugrul-kurkcu-kaos-sonsuz-ozgurluk-imkanlariyla-geliyor-40041467?utm_source=facebook.com&utm_campaign=button&utm_content=newsdetail

Türkçe eğitim veren bir okula göndermeyecek misiniz? Bırakın “özerkliği” bir yana “devrim” yapsanız ne olacak; hadi diyelim ki, yarın Türkiye bıktı(!) bu işten ve “alın ne haliniz varsa görün” dedi (!!), ertesi gün ne yapacaksınız?...Çocuğunuzu hangi okula göndereceksiniz? Elalem çocuğunu yurtdışında okutmak için bir servet harcıyor, siz ise “bunlar Türk okulu” diyerek Kürt çocuklarının okula gitmesine engel olmaya çalışıyorsunuz ve de bu amaçla okulları bombalıyorsunuz, tahrip ediyorsunuz... Kusura bakmayın, bunu, bu türden bir “kaosu” strateji olarak kabul eden, buna uygun araçları kullanan bir “devrim” anlayışını benim anlamam mümkün değil!!...

Toplumsal yeniden üretim süreci bir kimya laboratuvarındaki etkileşmeye benzemez!... Aynı anlayışı (kimya laboratuvarındaki gibi bir reaksiyon ve sentez oluşturma anlayışını) toplumsal düzeyde de uygulamaya kalktığınız an bunun adı pozitivizm olur; pozitivist anlamda bir “devrimci faaliyete” işaret eden toplum mühendisliği faaliyeti olur!... Kaos yarat, varolanı yak, yık ki, daha sonra yeniyi kurabilesin!... Bu türden devrimciliğin adı toplum mühendisliğidir... “Kaostan sonsuz özgürlük çıkacakmış!...” Kaostan yıkıntı ve yeni tipten bir kölelik doğar ancak!...

Deniyor ki, “daha sen yeni -7 Haziran seçiminde- 80 milletvekili çıkarmışsın, bu “halk savaşı”, bu “hendek savaşları” bu silah kullanmalar falan niye; demokratik sistem içinde koy taleplerini ortaya, yol açık işte görüyorsun, daha ne isteniyor ki...”

Kime söyleniyor bu sözler HDP'ye mi? Hangi HDP'ye; HDP mi kaldı ki ortada!? Artık PKK-KCK var ve bu lafları edenler de ya PKK-KCK ne istiyor, ne için mücadele ediyor bunu hiç anlamak istemiyorlar, ya da bu “anlaşılmazlık” da mücadelenin bir parçası!...

HDP'NİN VAROLUŞ GEREKÇESİ İLE PKK-KCK PARADİGMASI AYNI OLABİLİR Mİ?

Kısacası, eğer hala KCK Tüzüğü geçerli ise, PKK'nın öyle Türkiye'de bizim anladığımız manada “demokrasi mücadelesi vermek” diye bir amacı yoktur, seçimlere katılarak iktidara gelmek falan diye bir amaçları yoktur... Çünkü zaten, onların “demokrasi” derken bundan anladıkları farklıdır. “Demokrasi” deyince onlar komünal bir sistemi anlıyorlar... Onların amacı ise, “Demokratik Modernite Sistemi” adı altında Rojava'da olduğu gibi devlet olmayan bir devlet- “komünal bir sistem” kurmaktır. Çok açık, bunu anlamadan ne PKK-KCK yı anlayabilirsiniz, ne de bugün HDP'nin içinde bulunduğu çelişkili durumu!...

Çünkü, tam bu noktada HDP'nin varoluş gerekçesiyle PKK'nın paradigması-varoluş gerekçesi birbiriyle çelişiyor. HDP, “kapitalist modernite” içinde bir sistem olan Türkiye Cumhuriyeti'nde seçimlere katılarak programında yazılı olan amacı-“özyönetimi”- gerçekleştirmeye çalışırken- bu mücadeleyle birlikte varolurken- PKK'nın böyle bir amacı yoktur! Yoktur, çünkü “Demokratik Özyönetimle” bizim anladığımız manada “özyönetim” aynı şey değildir!... PKK-KCK'nın varoluş gerekçesi “kapitalist moderniteyi” muhafaza ederek, onun içinde bir özyönetim elde etmek değildir; onu yok etmektir... Ve böyle olduğu içindir ki, 7 Haziran'da kazanılan başarıya bağlı olarak HDP konseptinin-paradigmasınının PKK'nın önünü keseceği düşünülerek alelacele “devrimci halk savaşı” ilan edilmiştir; “hendek savaşlarının” ve silahlı mücadelenin anlamı budur...

Görüldüğü gibi, burada da AMAÇLA, strateji ve kullanılan araçlar arasında gene birebir bir ilişki vardır... Bizim anladığımız türden bir “özyönetimle” PKK’nın “Demokratik Özyönetimi” arasındaki farklılıktır ki, uygulanan strateji ve kullanılan araçlar arasındaki farkı belirleyen de odur...

Olaya bu boyutlarıyla bakmadan bu sorun çözülemez. Ortada bir toplum mühendisliği çabası var demiştik. Hemen şimdi, yarın komünal bir sistemin kurulabileceği anlayışı var. Bunun, mevcut sistem içinde yer alarak sistemin demokratikleştirilmesi mücadelesine katılmayla, bu mücadelelere bağlı olarak “özerklik”-veya “özyönetim” hakkı elde edilmesiyle falan hiçbir alakası yoktur!... Önce bunun anlaşılması gerekiyor...

PEKİ, YA ÖCALAN FAKTÖRÜ... YA DA, BÖYLE BİRŞEY VAR MIDIR HALA?...

Evet, burada altı çizilmesi gereken bir nokta daha var: Tamam, KCK Tüzüğü’nü yazan, DMS teorisini yapan, dolayısıyla PKK-KCK’ya yol gösteren Öcalan’dır. Bu noktada, yazılı metinler temel alındığında bir sorun yok. Ancak, daha sonra yaşanan süreç insanı ister istemez acaba zaman içinde Öcalan’ın düşüncelerinde bir farklılaşma mı oldu, Öcalan DMS’ne geçişte bir ön aşama ve buna bağlı olarak da yeni bir strateji mi (HDP’nin kuruluşu ve “silahlar sussun siyaset konuşsun” stratejisini kastediyorum) ortaya koyuyor diye de düşündürmüyor değil!... Öyle ki, bu durumda, olayın farkında olmayan diğer PKK yöneticileriyle acaba arada bir farklılaşma mı oluşmuştur?... Şöyle açıklamaya çalışalım; ama önce M. Karayılan’ı bir dinleyelim isterseniz:

“2013 yılında bir çok askeri merkezi tümüyle düşürecek bir hamleyi planlamıştık. Ancak Önderliğimiz yeni ve kapsamlı bir çözüm sürecini gündemleştirdi. İşte o zaman biz arada kaldık. Açık olarak ‘savaş planımız var, tüm hazırlıklarımızı yapmışız; biz savaşı sürdürmek istiyoruz’ diyemedik. Esas olarak bunda hata ettik”...

Dikkat edin, bu ifade tam “Barış Süreci’nin” başladığı zamana, Öcalan’ın, “artık silahlar değil siyaset konuşsun” dediği zamana denk geliyor. Bilemiyoruz, belki de Öcalan, KCK Tüzüğündeki “amaca” ilişkin ifadeye dokunmadan (buna gerek duymadan), strateji ve araçlarda yapılacak değişikliklerin bir ara aşamadan geçilerek süreci sonunda gene aynı hedefe-amaca götüreceğini düşünmüş, bu yüzden de, bunun bir ara aşama olduğundan falan bahsetmeden HDP’nin kuruluşunu ve “mücadelenin Türkiyelileşmesi” anlayışını önermiş olabilir... Ama görüyorsunuz işte, sonuçta, söz konusu olan bir ara aşama bile olsa, amaçla bu amaca giden yol ve yol boyunca kullanılacak araçlar arasındaki ilişki her seferinde açık bir şekilde ortaya konulmadan olmuyor... Stratejiyi ve araçları belirleyen asıl unsur amaç olduğu için, Öcalan da olsanız, bir ara aşamadan geçme durumunun söz konusu olduğunu, bu nedenle, bu aşamada uygulanacak stratejinin ve araçların da buna uygun hale getirilmesi gerektiğini açıkça ortaya koymadan (bu konuya açıklık getirilmeden) sadece daha önce belirlenmiş olan amaca ilişkin uygulama halindeki stratejiyi ve araçları değiştirmeye kalkarak bir yere varamıyorsunuz!...

Eğer durum gerçekten böyle ise, yani Öcalan, kendi kafasında ulaşmak istenilen hedefe-strateji ve araçlara ilişkin bir farklılaşma yaşayarak, HDP konseptini ortaya koymuşsa (buna uygun olarak da “silahlar sussun, siyaset konuşsun” stratejisini ortaya koymuşsa), ama bu, diğer PKK-KCK yöneticileri

tarafından bilinmediği için, onlar açısından daha başından itibaren sürecin bir belirsizlik yanı var olmuş, bu durum zamanla onları, bir yandan, “dur bakalım ne olacak” diyerek işi yavaştan alıp zamana yaymaya yöneltirken, diğer yandan da, hükümetin kendilerini aldattığı, amacın Öcalan’ı kullanarak kayıtsız şartsız onları teslim almak olduğu noktasına götürmüştür...

Tabi hükümet için de benzeri bir durum söz konusudur. Onlar da sürecin gereği yerine getirilmedi diyerekten Öcalan’a ve diğer muhataplara karşı bir güven sorunuyla karşılaşmışlar, ve “dur bakalım ne çıkacak bu işin altından” diyerek beklemeye koyulmuşlardır. Sonuç: Çözüm Sürecinin sonu olmuştur!...

HÜKÜMETİN STRATEJİK HATALARI...

İşte tam bu noktada, “Çözüm Süreci’ne” ilişkin olarak hükümetin “stratejik hataları” gündeme geliyor!...

Eğer hükümetin amacı sistemin adem-i merkezîyetçi bir düzeyde yeniden yapılanması (bu bağlamda bir özerklik veya özyönetim) olsaydı ve bunu da daha “Çözüm Süreci” başlarken en azından bir irade beyanı olarak ilan edebilmiş olsalardı, “silahlar sussun, siyaset konuşsun” stratejisi o andan itibaren herkesin kafasında yerine oturmuş olacak, hedefe-amaca giden yolda kullanılacak araçlar sorunu da kendiliğinden çözülmüş olacaktı. Yani bu durumda en azından HDP’nin legal parlamenter sistem içindeki rolü, görevi herkes açısından anlaşılabilir, kabul edilmiş olacaktı. Ama bu yapılmadığı içindir ki (yani, hükümet nasıl bir çözüm peşinde olduğunu açıklamadığı içindir ki), “çözüm süreci”nin amacı da, bu amaca ulaşmak için uygulanacak strateji de, yol boyunca kullanılacak araçlar da hep muallakta kaldılar. İşte, her iki tarafın kafasında da bir diğerinin davranışlarına ilişkin olarak ortaya çıkan “şüphelerin-ikircikli ruh halinin” nedeni budur.

Tabi şimdi-bu arada-köprülerin altından çok daha başka sular aktı. Suriye savaşı, Rojava olayıyla birlikte daha başka bir boyut kazandı. PKK-KCK ya göre, orada ilan edilen “Kantonlarla” DMS konsepti içindeki “komünal sistem” anlayışı uygulama alanı bulmuş oldu!! Üstelik, IŞİD’e karşı mücadele falan derken, hiç beklenilmeyen bir anda Amerika’nın ve Rusya’nın da desteğini arkalarında bulmaları PKK-KCK yöneticilerini Öcalan’ın “Türkiyelileşme” anlayışından daha da uzaklaştırdı... DMS hedefi, bu hedefe ulaşmak için zorunlu görülen “devrimci halk savaşı” stratejisi-“hendek savaşları” yöntemi, silahlı mücadele ağırlık kazandı...

Dikkat edilirse, hükümet, sürecin bu noktaya neden ve nasıl geldiğini açıklarken kendi hatalarını hiç hesaba katmıyor. Ayrıca, HDP ve PKK’ nın- karşı tarafın bu iki oyuncusunun- herşeye rağmen (kendi iradelerinin dışında, varoluş koşullarından kaynaklanan zorunlu nedenlerle) farklı hedeflerin, buna bağlı olarak da farklı stratejilerin, yöntemlerin uygulayıcıları konumunda olduklarını hiç hesaba katmadan, sadece söylemlere bakarak onları bir ve aynı şey olarak değerlendiriyor... Bence bu doğru değildir, ve hükümet açısından stratejik bir hatadır... HDP ve PKK’nın varoluş zeminleri arasındaki farklılığın altı çizileceğine, HDP şu an durduğu yerden kendi varoluş gerekçesine daha uygun bir zemine doğru dönmeye zorlanacağına, bunun tam

tersi yapılıyor ve habire öteki tarafa doğru itiliyor. Öyle sanıyorum ki bunun da nedeni, “çözüm” derken (artık onu da pek telaffuz etmiyorlar ya!) hükümetin bundan ne anladığını henüz daha kendisinin de bilmediğidir (çünkü, öte yandan sayın Erdoğan çıkıyor, “sorun yok” diyor. E, o zaman “sorun yoksa” çözüm de olmaz!)... Geriye ne kalıyor bu durumda? “Tek bir terörist kalmayana kadar” mevcut stratejiyle yola devam!... “Çözüm daha sonra gelecekmiş”? Peki ne o daha sonra gelecek olan “çözüm”? Cevabı yok bunun, ama açık değil mi, eski merkezîyetçi-Devletçi statükonun korunarak yola devam edilmesi!!!

İşte tam bu noktada stratejiyle amaç arasındaki ilişki gene ortaya çıkıyor ve diyorsunuz ki, bunların-hükümetin- amacı adem-i merkezîyetçi anlamda bir çözüm falan değildir. Ya da, çözümden anlaşılan eski Devletçi-merkezîyetçi yapının olduğu gibi muhafazasıdır... E peki o zaman neden bozulmuştu o eski statüko, neden daha sonra çözümden falan bahseder hale gelmiştik?... Gide gide bir arpa boyu yol mu gidilmiş oluyor sizce?

Siz hiç AK Parti ve hükümet sözcülerinin ağzından (en azından son zamanlarda) adem-i merkezîyetçi bir yeniden yapılanma sözünü duydunuz mu?

Tam tersine, “anayasa değişikliğinden” ve “Başkanlık Sisteminden” bahsederken bile, aman MHP’yi ve CHP’nin içindeki ulusalcıları (tabi AKP’nin içindekileri de unutmadan) karşımıza almayalım diyerekten, ikide bir eski merkezîyetçi yapının muhafaza edileceğinin altını çiziyorlar... Ki bu da insanı, ister istemez, daha önce “eyalet sisteminden” falan bahsedenlerin, son zamanlarda artık “Kürt Sorunu yoktur” diyerek tamamen bilinen eski Devletçi anlayışa geri döndükleri anlayışına götürüyor...

PEKİ NE YAPMAK GEREKİYOR BU DURUMDA?...

“Kamu güvenliği” sorunu konusunda laf etmek benim görevim değil. Bu konuda devlet ve PKK yapıyorlar zaten yapacaklarını!...

Beni ilgilendiren çözüm. Bunun için de ilk yapılacak iş, AK Parti’nin ve hükümetin derhal başlangıçtaki “fabrika ayarlarına” dönerek hedef ve strateji değişikliğine gitmesi, bunu da kamu oyuna bir irade beyanı olarak açıklamasıdır. Yani diyecekler ki; “yeni bir Türkiye’ye giden yol, 21.yy paradigmasına uygun bir anlayışla adem-i merkezîyetçi bir yeniden yapılanmadan geçiyor. Bu amaçla bütün partileri ve sivil toplum güçlerini yeni bir anayasa yapımı için işbirliğine çağırıyoruz”!... Bitti!...

Hele bunu bir yapın, bakın o zaman göreceksiniz o “Demokratik Özerklik” nasıl birden demokratik cumhuriyet içinde bir özerklik anlayışına dönüşüyor!... Ha, DMS mi, bırakın o da uzak hedef olarak yerinde dursun varsın!... Bak o zaman ben bile onları anlamaya başlarım!...

Şunu unutmayın, Suriye ve Rojava sorununun çözümü bile buna bağlıdır!... Türkiye içinde HDP-PKK ile bir çözüme ulaşılması durumunda Suriye’de PYD ile neden

anlaşılmasın ki!... Dikkat edin, arkadan ABD-hatta Rusya ile olan problemlerin çözümlü de gelir!...

Kısacası, hayat Türkiye'ye bir yeniden yapılanma sürecini dayatıyor... "Tarihsel uzlaşma" ve yeniden yapılanma için devrimin ikinci aşamasına geçiş!... önümüzdeki sloganlar ve yol haritası bunlar olmalıdır!...